
[NIEDOWIERZAJĄCY *part praes act*

N pl subst niedowi(e)rzając(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. dowierzyć.

W funkcji przymiotnika: Niewiarygodny, nieprawdopodobny, trudny do uwierzenia: dlyą thego yszebyszye [dziwy] lyvdzyem vydzyaly bycz nye do vyerzayące [incredibilia; niepodobne ku wierzeniu HistAl M5v] HistAl 1510 507.

Wyrażenie:»niedowierzający człowieczem zmysłom«: A w szethwzi alex(an)der na palacz porow y nalyaszl thamo ktoreszabyly wydzyany niedowyerzayące czlowyeczem szmyszlom [incredibilia humanis sensibus]/ tho yest Czthery szsztha szlupow szlothych HistAl 1510 285.

Cf **DOWIERZAJĄCY**

FP